

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a személyesen eljáró I. rendű, II. rendű és III. rendű felpereseknek a dr. ... jogtanácsos által képviselt alperes ellen elmaradt illetmény megfizetése iránt a Nyíregyházi Munkaügyi Bíróságon 2.M.1705/2005. szám alatt megindított és a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 4.Mf.21.046/2006/10. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen az alperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 4.Mf.21.046/2006/10. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, a Nyíregyházi Munkaügyi Bíróság 2.M.1705/5. számú ítéletét megváltoztatja, és a felperesek keresetét elutasítja.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperesek a pontosított keresetükben 2002. március 15. és 2005. augusztus 20-a között egyes munkaszüneti napokon teljesített szolgálatuk ellentételezéseként az alperes által meg nem fizetett távolléti díj megfizetését kérték.

Az alperes ellenkérelmében vitatta, hogy a felpereseket a távolléti díj megilletné, mivel a munkaszüneti napon túlszolgálatot teljesítettek, és a túlszolgálat kétszeresének megfelelő szabadidőben részesültek.

A munkaügyi bíróság ítéletében az alperest az I. rendű felperes részére 126.360 forint, a II. rendű felperes részére 71.203 forint, a III. rendű felperes részére 52.997 forint, valamint ezen összegek késedelmi kamata megfizetésére kötelezte.

A bíróság az ítélete indokolásában a Hszt. 86. §-ának (6) bekezdésére hivatkozott, miszerint munkaszüneti napon teljesített szolgálatért a hivatásos állomány tagját a munkájáért járó illetményén felül a távolléti díj is megilleti. A törvény rendelkezése alapján a távolléti díj a felpereseket megilleti, amelynek összegszerűségét a felek egybehangzóan adták elő.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét - lényegében helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

Az alperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelyben - tartalma szerint - a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, a munkaügyi bíróság ítéletének megváltoztatását, és a felperesek keresetének elutasítását kérte. A perköltsége tárgyában a határozathozatal mellőzését kérte. Az ügy érdemére kiható jogszabálysértésként a Hszt. 5. §-a, 6. §-a, 84. §-a, 87. §-a és 88. §-a megsértését panaszolta. Álláspontja szerint a jogalap elbírálása szempontjából annak van jelentősége, hogy a felperesek az általuk megjelölt munkaszüneti napokon túlszolgálat keretében teljesítettek szolgálatot. Erre az időre megkapták a havi illetményüket, a túlszolgálat időtartama kétszeresének megfelelő szabadidőt (Hszt. 88. § (3) bekezdés), és ezen szabadidőre az illetményüket. Mivel az alperes a felperesek szolgálatteljesítését a túlszolgálat szabályai szerint rendezte, részükre a Hszt. 86. § (6) bekezdése alapján távolléti díj fizetése sértené a rendeltetésszerű joggyakorlás és az egyenlő bánásmód elvét, azokkal szemben, akik munkaszüneti napon rendes szolgálatteljesítési időben teljesítenek szolgálatot.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el (Pp. 274. § (1) bekezdés).

A felülvizsgálati kérelem alapos.

A Hszt. 87. § (1) bekezdése szerint, ha a szolgálat érdeke vagy rendkívüli eset szükségessé teszi, a hivatásos állomány tagja a 84. §-ban meghatározott szolgálatteljesítési időn túl, valamint a munkaszüneti és pihenőnapon is kötelezhető arra, hogy szolgálatot teljesítsen (túlszolgálat), illetőleg meghatározott ideig és helyen arra készen álljon.

A per adatai szerint a felperesek az általuk megjelölt munkaszüneti napokon nem a rendes szolgálatteljesítési idejükben, hanem azon túl teljesítettek szolgálatot, így szolgálatuk munkaszüneti napon teljesített túlszolgálatnak minősül.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében megalapozottan hivatkozott arra, hogy a felperesek igénye elbírálásánál a túlszolgálat

ellenértékére vonatkozó szabályokat kell alkalmazni, és nem a Hszt. 86. § (6) bekezdését, amely a rendes szolgálatteljesítési időben, munkaszüneti napon teljesített szolgálat díjazásáról rendelkezik.

A Hszt. 88. § (3) bekezdése szerint a túlszolgálatért annak időtartamával megegyező, ha pedig a túlszolgálatot a heti pihenőnapon, vagy munkaszüneti napon teljesítették, a túlszolgálat kétszeresének megfelelő szabadidő, illetőleg díjazás jár, amelyet a (4) és (5) bekezdés szerint kell kiadni, illetve kifizetni. A felperesek a perben nem tették vitássá, hogy a munkaszüneti napokon végzett túlszolgálat ellenértékeként az alperes a túlszolgálat kétszeresének megfelelő szabadidőt biztosította részükre (így az aznap végzett szolgálatukért járó díjazáson felül a szabadnapra járó díjazás illette meg őket). Ezen túlmenően a Hszt. 86. § (6) bekezdése alapján előterjesztett igényük megalapozatlan, a munkaszüneti napon teljesített szolgálat ellenértéke szempontjából ugyanis a Hszt. 88. §-a a 86. §-hoz képest speciális szabálynak minősül.

Az eljárt bíróságok tévedtek, amikor a döntésüknél nem vették figyelembe, hogy a felperesek ténylegesen munkaszüneti napon teljesített túlszolgálat ellenértékét igényelték, amelyre a Hszt. 86.§ (6) bekezdése nem alkalmazható.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 274. § (4) bekezdésében foglaltak alkalmazásával a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, a munkaügyi bíróság ítéletét megváltoztatta, és a felperesek keresetét elutasította.

A felpereseknek a felülvizsgálati eljárásban költségük nem merült fel, ezért e vonatkozásban rendelkezni nem kellett.

Az alperes személyes illetékmentessége folytán a felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2007. november 28.

Dr. Fekete Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, Dr. Földényi Gyuláné s.k. előadó bíró, Dr. Molnár Istvánné s.k. bíró